

Legenda o špinavé rouře

Umbrtka

Probudil jsem se do tmy a deště
Konečně je ráno, hurá do práce
Oblékám vatový kabát
Špinavé boty pracovní
Nasáklou ulicí na Slovanech
Procházím v opojení špínou
Na zastávce trakční dopravy
Čekám na svou soupravu

Těch několik pracovníků
Co v pět hodin vstávají
Jsou prochladlí a nevyspalí
Nemají chuť do práce

Vstávám brzo do práce
Já, dělník špíny jsem
S plechem dřina šlechtí mě
Špínu slavím den co den

Můj zrak spatřil v mlze vůz
Na dvou kolech plný plechů
Dva chlápkové krok pomalý
Do sběrný se ubírají

Jeden z kusů železa nesmírně mě zaujal
Tohle prostě musím mít v bicí soupravě
Teď nebo nikdy jdu rychle za nimi
Vodu mají ve tvářích špínu za nehty

Pánové, já tuhle rouru chci!
Já ji od vás koupím, co za ni chcete?
Heeee, jrrr, (kašlání)
Tak co, prodáte mi to?

Domluva s pány žádná není
Dám jim tedy stokorunu
Roury já se zmocňuji
Mířím s ní do zkušebny

Teď ale musím za špínou do práce
S ostatními dělníky z průmyslových závodů
S jeřábníkem z kovošrotu do díla se pustíme
Se soustružníkem ze škodovky stavím bicí soupravu